

PŘÍBĚH

pohádka

JAK VZNIKLY JEHLIČNATÉ STROMY

Parné léto začalo pomalu ustupovat a kvládě nastoupil podzim. Zeleň se pomalu vytrácela a lesy zářily odstíny žluté, oranžové, červené, purpurové a hnědé. Na zem vznikla šustivá vrstva. Víly, které pečují o stromy se taky chystaly ke spánku. Jen maličké víle Lie se to nelíbilo. Nechtěla spát jako každý rok. Chtěla se osvé milované stromy starat i přes studenou zimu. Přemýšlela, jak by mohla udržet listí na stromech. Ptala se nejstarších a nejmoudřejších dubů, ale žádný jí neporadil.

Všechny koruny již byly bez listí, zvířátka i víly se uložili k zimnímu spánku a přichystali se na zimu. Na zem začaly dopadat první vločky sněhu. Lia nespala, seděla na větvi svého vysokého stromu. Nějaká síla jí rozevřela křídla a Lia letěla. Přilétla na malou mýtinku, na které stála chaloupka. Z oken vycházelo měkké světlo a z komína se kouřilo. Když se otevřely dveře, vletla dovnitř a všechno si pozorně prohlédla. Její pozornost upoutala velká police z mnoha knihami. Očima přelétla všechny hřbety. Jedna kniha byla větší než maličká víla a hodně tlustá. Staršímu pánovi, sedícímu v křesle u krbu zašeptala do ucha, ať vytáhne z police tu tlustou knihu. Otočil se na vílu a usmál se. Trošku jí zaskočilo, že jí pán vidí, ale vyzářovala z něj moudrost a láska. Zvedl se z křesla, přešel ke knihovničce a na stole rozevřel knihu o stromech. Listoval stránkami a četl. Lia se toho o stromech dozvěděla hodně, i to, proč listí vždy opadá. Usmála se, šťastně a vrátila ke svému stromu. Usedla na větev a přemýšlela, co udělat, aby se z listů neodpařovalo tolik vody.

Celou zimu přemýšlela co musí udělat.

Sníh začal pomalu mizet a místo něj se objevovaly trsy šťavnatě zelené trávy, první květy a z pupenů na stromech začaly rašit první malé lístky. Jak šly dny a týdny, rozvinuly se ve svěží, zelené listy. Tehdy Lia začala se svým plánem.

Vynakládala na to všechnu svou energii a strom jí taky vypomohl. Pár lístků udělala menší, aby se voda odpařovala z menší plochy, místo tenké pokožky vytvořila hrubší vrstvu, aby zabránila velkému unikání vody. U dalších listů obě verze zkombinovala. Namáhavá práce trvala celé jaro a léto. Na podzim, když koruny ostatních stromů začaly měnit barvu, strom upravený Liou se stále zelenal. Víla tančila radostí a po celém lese se hned roznesla zpráva o jejím činu. Ale za pár týdnů začalo pozměněné listí opadat. Nejprve pomalu sežloutlo, a potom spadlo. Lia byla smutná, ale vtom si všimla, že pár tenkých, špičatých lístků tam zůstalo. Zajásala.

Na jaře, když vyrostlo nové listí, Lia lístek po lístku upravila na tvar štíhlé jehlice, pokryté hrubou pokožkou. Ovšem místo toho, aby všichni ocenili její snažení, smáli se stromu, jak vypadá. Někde čouhá jedna jehlice, o kousek dál jiná. Víla seděla na větvi a smutnila. Strom k ní vyslal energii a s ní i myšlenku. Nechal některé jehlice opadnout, jiné zase narůst, některé větve se ulomily, další zase narostly. Lia všechno kontrolovala a podle svého uvážení strom modelovala. Společně se změnou vzhledu se něco změnilo i ve stromě samotném. Plody dostaly jiný tvar a ze semínek popadavých po zemi vyrostly nové stromky.

A teď, když se vítr prohání ve větvích Jiného lesa, jehličí šeptá příběh o malé odvážné víle.

WEB: www.volny.cz/sihasapa

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Kitt C.

334

SIHÁČEK

říjen 2019

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

18. 9. — bylo pod mrakem, teploty něco pod dvacet stupňů, i tak jsme schůzku strávili téměř celou venku

Nejdříve jsme přivítali naší (možná novou) kamarádku Danku. Trénink střelby pokračuje, tentokrát jsme stříleli v kleče. Ti, kteří nestříleli ze vzduchovky, prověřovali s foukačkou svůj rychlý „fouk“ a pevnou ruku.

V dalších chvílích jsme si, s myšlenkou na víkendové STO, připomínali některé znalosti a dovednosti. Správně přiřazovali, části vzduchovky, poznávali listy stromů a vázali uzly.

Potom jsme překonávali bažinu po nahazovaných čtvercích, to jsme byli rozděleni na tři týmy. Počet čtverců se postupně snižoval, a tak to bylo stále složitější. Nakonec jsme si krátce zahráli vracečku a pak se přesunuli na závěr do klubovny.

Rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu. Připomněli sobotní STO a rozdali návratku na podzimní sraz.

21. 9. — proběhl další ročník tradičního sportovního závodu STO, tentokrát v Ostravě. Z našeho oddílu se zúčastnili Ondřej, Ríša a Maťo. Skončili na druhých místech.

25. 9. — bylo zataženo, teploty kolem dvaceti stupňů. Schůzku jsme strávili téměř celou venku.

Netradičně na začátku jsme si rozdali plán akcí na druhou část roku, a »pozvánku na akce« prvního víkendu v říjnu.

Ještě v klubovně si každý nafoukl dva balónky a potom jsme se přesunuli ven. Stříleli jsme tentokrát vleže, a výsledky byly dobré. Kdo nestřílel, tak foukačkou trefoval balónky.

Jako další jsme si zazávodili na deskách. Seřadili jsme se podle věku a vytvořili dvojice - nejstarší s nejmladším, až do středu ; -). Každý si vzal desku a pak se každá dvojice snažila co nejrychleji překonat trasu tak, aby vždy stáli jen na deskách.

Poslední, ještě venku, jsme hráli hutututu. A to už se přiblížil konec, uklidili jsme, rozloučili se a hurá k domovům...

JAK STRÍLÍME

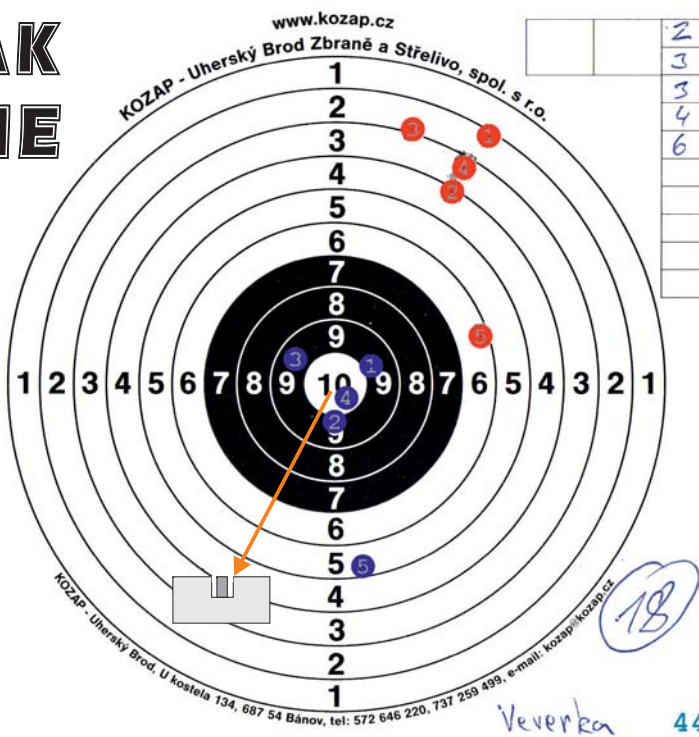
Tentokrát si povíme o tom, jak využít nástřelu k tomu, abychom korigovali nastavení mířidel zbraně.

Dá se ukázat na terči ze střelby v kleku, shodou okolností opět od Veverky.

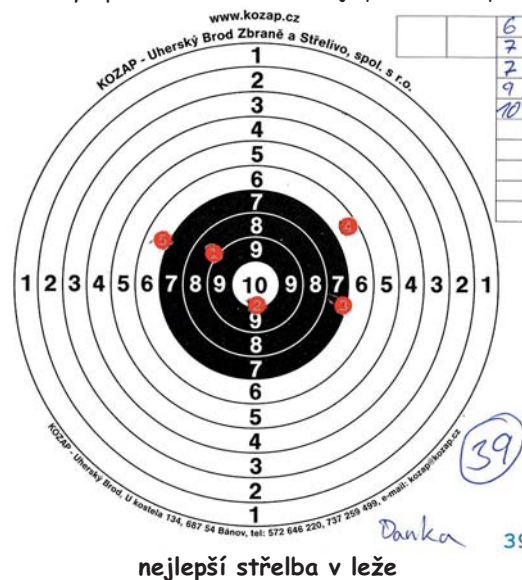
První čtyři výstřely dopadly v pěkném soustřelku „na 1 hodinu. Posledním se už viditelně snažila o změnu v míření.

Pokud nemáme možnost zasáhnout do mířidel, je nezbytné změnit místo zamíření.

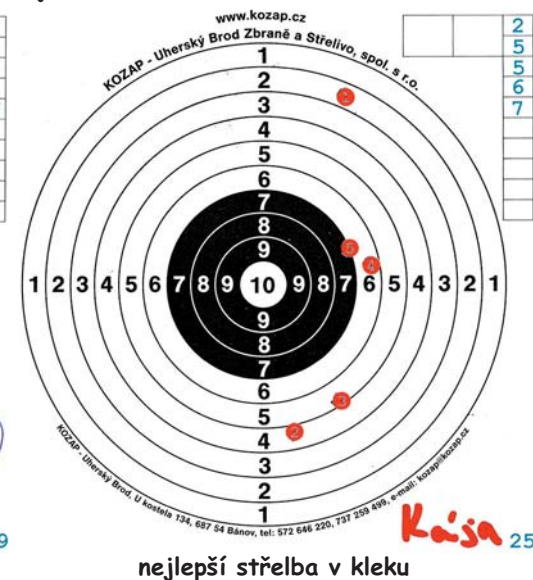
Modře jsou zásahy posunuté „na střed“.

Abych vyšel vstříc přání některých členů oddílu, zařazuji do tohoto čísla i nejlepší terče ze střelby v pozicích leh a klek. Nejlepší střelbu z pistole jsme uvedli v minulém čísle.

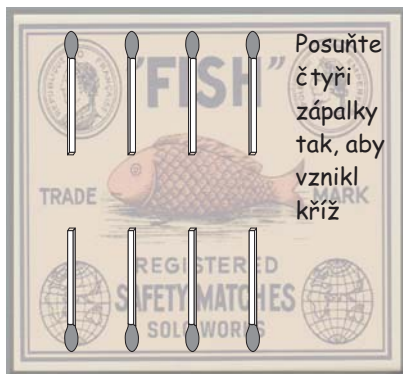
nejlepší střelba v leže

nejlepší střelba v kleku

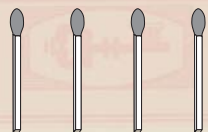
NĚCO NA BEDNU...

Nazdar ohýbači mozkových závitů. Po delší době přináším na dnešek úlohu ze sirek. Podívejte se na zadání a jistě, jak provést.

Posuňte čtyři zápalky tak, aby vznikl kříž

Vytvořte ze čtyř zápalků 15. Samozřejmě nesmíte žádnou z nich zlomit.

LETEM SVĚTEM

JUGGER VZNIKL NA ZÁKLADĚ FILMU 'THE SALUTE OF THE JUGGER' Z ROKU 1989, U NÁS ZNÁMÉHO POD NÁZVEM 'POZDRAV OD JUGGERŮ'. V TOMTO FILMU VE STYLU ŠILÉNÉHO MAXE JE HLUBOKÁ BUDOUCNOST A ZNIČENOU ZEMÍ PUTUJÍ SKUPINKY BOJOVNÍKŮ, KTERÉ SE UTRÁVAJÍ V KRUTÉ HŘE SE SMRTÍ ZVANÉ JUGGER O SLÁVU A PRIVILEGIA. FILMOVÁ VERZE TĚTO HRY PAK BYLA NADŠENCI PŘEPRACOVÁNA DO SPORTU, A TO NĚKOLIKRÁT NEZÁVISLE NA SOBĚ.

JUGGER — je rychlý týmový sport, kde proti sobě stojí dva týmy a každý se snaží získat co nejvíc bodů tím, že umístí míč do soupeřovy branky. Ale aby to nebylo tak jednoduché, tak z hráčů v týmu smí pouze jeden sahat na jugg a nosit jej po hřišti; zbylí mají polstrované hole, a snaží se zasáhnout protihráče, ten si musí kleknout a chvíli čekat. Tím dávají hráči běžci prostor, aby přeběhl hřiště a skóroval.

pořadí	jméno	4.9.	s331	11.9.	18.9.	s332	sto	25.9.	květen	celk
1.	Ondřej	-	3	7	8	-	8	6	8	40
2.	Kája ml	6	-	6	6	-	-	6	9	33
3.	Veverka	9	-	8	8	-	-	6	-	31
4.	Tete	8	-	7	9	-	-	7	-	31
5.	Kája	-	-	9	7	-	-	5	9	30
6.	Maťo	7	-	4	5	-	8	5	-	29
7.	Riša	5	-	4	6	-	8	4	-	27
8.	Matyáš	-	-	7	-	-	-	9	-	16
9.	Danka	-	-	-	6	-	-	10	-	16
10.	Eli	7	-	-	-	-	-	8	-	15
11.	Matýsek	5	-	-	4	-	-	4	-	13
12.	Paťa	-	-	4	-	-	-	4	-	8
13.	Olča	-	-	7	-	-	-	-	-	7
14.	Matouš	-	-	6	-	-	-	-	-	6
15.	Viki	-	-	3	-	-	-	3	-	6
16.	Dave	-	-	1	-	-	-	-	-	1

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: „nastojte“ je dříve hojně používané slovo znamená - Pohled' te, poslyšte, divte se se mnou (moment překvapení) "

půlčik

potáborový sraz 2019

Pamětní list
na
oddílový sraz SIHASAPA
»JEŠTĚ MÁME ČAS«

PAT & MAT

Hodoňovice u Bašky 27. - 29. 9. 2019